

sten, foreslaas i § 5 Fristen for dennes Affattelse udsat fra den 5te til den 8de November.

Den i § 13 fastsatte Sviletid er forekommet Udvalget (med Undtagelse af Thorup) temmelig ringe, hvorfor det tilraader hellere at sætte Sviletiden til $\frac{1}{6}$ af Arbeidstiden, for saa vidt denne overstiger 3 Timer.

Med Hensyn til Hærens Ret til Befordring in natura ere Meningerne mere delte.

Flertallet (S. P. Christensen, C. Hansen, P. Hansen, S. Hansen, Jensen, Chr. Pedersen, Lange, Thorup) holder sig forvisset om, at der vil kunne faas Befordring til Leie, naar der med tilstrækkelig Tidsfrist gjøres de fornødne Skridt i saa Henseende. Vedkommende, som skal benytte disse Kjørler, veed jo længe forud, paa hvilken Dag og maaske til hvilken Tid paa Dagen man vil have Brug derfor. Men at vide dette tilligemed at vide sig i Besiddelse af Midlerne til at erstatte disse Kjørler er jo netop Hovedbetingelserne for at kunne leie. Vil man nu indvende, at Ingen vil lade sig leie til disse Kjørler, saa synes denne Indvending at være tilstrækkelig Grund til at forbyde at tvinge Folk til at afgive Befordring i Tilfælde, hvor de ellers for en passende Betaling efter velvillig Overenskomst ikke vilde være at betynde dertil.

Mindretallet (Corn. Petersen, L. Larsen, Evertmoes) deler ikke Flertallets Formening om, at der altid kan erholdes de fornødne Vogne tilleie især paa Landet og paa Liden, hvor der er stærk Brug for Hestene til andre Formaal. Da det i hvert Fald ikke gaar an at prisgive marcherende Tropper til Tilfældigheden i denne Henseende, og da Flertallets Formening om, at Afdelingscheferne altid længe forud vide, paa hvilken Dag der haves Brug for Befordringen, ingenlunde holder Stik, efter som andre Transporter, saasom tilførs, i Reglen staa i Forbindelse med Marchen, der desuden ofte kun sker med meget kort Varjel, saa anser Mindretallet det for forkasteligt at borttage den omhandlede Ret. Derimod formener man, at det vil være rigtigt i Loven at præcisere, hvad der alt ad administrativt Bei er paabudt, nemlig at Befordring in natura kun maa fordras, naar Leiemaal til en rimelig Pris ikke kan tilveiebringes, ligesom man ogsaa har troet, at der burde tages Hensyn til de Klager, der ere komne til Orde over Revisionen af Forspand til Kjøretøier, der fordrer en særegen, for ikke dertil vante Heste uehelig Forspændingsmaade.

I Hensyn til det Anførte og med Forbehold af en nærmere mundtlig Forklaring af de mindre væsentlige Forandringer i Forslaget, der skønnes rigtige, stilles følgende

Ændringsforslag:

Uf Udvalgets Mindretal (Lange og N. Jensen):

Til § 2.

1) Der tilføies Paragrafen: „Hvor Snekastningsarbeidet er ordnet saaledes, at der ydes Betaling derfor (§ 3), skal Snekogden være berettiget til at forlange et saadant Vederlag.“

Uf Udvalget:

Til § 3.

2) Paragrafen affattes saaledes:

„Snekastningsarbeidet bliver efter Sogneraadets Bestemmelse helt eller delvis at udføre efter Licitation, ved Afkøb underhaanden eller ved Leiede Folk, og Udgifterne dertil udredes af Kommunens Kasse, eller ved Naturalarbejde, som da udføres, forbeles og betales efter de i de paafølgende Paragrafer fastsatte Regler.“

Dog kan, hvor Omstændighederne tale derfor, Snekastningsarbeidet helt eller delvis efter Sogneraadets Bestemmelse og med Amtsraadets Samtykke udføres ved Naturalarbejde uden Betaling og forbeles efter et Regulativ, hvorved Hartkornets Størrelse, Assuranceværdien af Bygningerne, for saa vidt der af disse svares Bygningsafgift, og den Bedrift, der føres i Bygningerne, saavel som Folkeholdet lægges til Grund. Husmænd uden Jord og Indbyggere blive at medtage og ansætte til lige Arbejde i Omgangen med Husmænd med Jord af indtil 2 Skpr. Hartkorn.

Med Hensyn til ovennævnte Regulativs Affattelse, Fremlæggelse, Paaanke og Virkning komme de senere (§ 5) fastsatte Regler til Anvendelse.

Den Husmænd uden Jord og Indbyggere ifølge Forordningen af 27de Mai 1848 og Lov af 30te December 1858 hidtil paahvilende Forpligtelse til at præstere visse Arbeidsdage til Kommunen bortfalder; ligeledes bortfalder deres Forpligtelse til i Tilfælde af Snevintre efter Politimesterens eller Snekogdens Skjøn efter Tilfælde udenfor Omgangen at kaste Sne for Betaling.

3) Underændringsforslag til Ændringsforslaget Nr. 2.

Uf Udvalgets Mindretal (Evertmoes):

4de Stykke fra „“ og til Slutningen bortfalder, og i Stedet for sættes: „Undtagen i Tilfælde af Snevintre, naar Politimesteren eller Sogneraadet finder, at Arbeidskraften efter Regu-